

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală a Finanțelor
Publice Calarasi

Str. Eroilor nr. 6-8
Calarasi, judetul Calarasi
Tel : 0242 312374
Fax :0242 315267

DECIZIA Nr. 36/09.07.2012
privind solutionarea contestatiei depusa de SC X SRL
inregistrata la D.G.F.P. Calarasi sub nr. 14534/27.04.2012

Compartimentul Solutionare Contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice Calarasi a fost sesizat de catre Activitatea de inspectie fiscala prin adresa nr.14534/05.05.2012, asupra contestatiei formulata de S.C. X SRL cu sediul in Calarasi, judetul Calarasi, impotriva Deciziei de impunere nr.F-CL-166/20.03.2012 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 20.03.2012.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 alin.(1) Titlul IX Cap.I din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 alin.(1), art.207 alin.(1) si art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, D.G.F.P. Calarasi prin Compartimentul Solutionare Contestatii este legal investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de SC X SRL impotriva Deciziei de impunere nr.F-CL-166/20.03.2012 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala.

I.Din analiza contestatiei s-a constatat ca SC X SRL solicita desfiintarea partiala a Deciziei de impunere nr.F-CL-166/20.03.2012, pentru suma de X lei, reprezentand:

taxa pe valoarea adaugata exclusa de la deducere - X lei
accesorii - X lei

Motivele invocate de petenta in sustinerea contestatiei sunt urmatoarele :

Conform prevederilor contractuale SC X SRL :

-importă în august 2011 țesătură din Turcia în valoare de X GBP echivalentul a X lei, conform facturii comerciale nr. 64/16.08.2011 emisă de CITILITES LTD Anglia ,pentru care X a achitat TVA în vamă în valoare de X lei, deținând un document electronic de import emis în 25.08.2011 de către Vama Călărași, fiind proprietarul bunurilor la data la care taxa a devenit exigibila la import;

- importă în decembrie 2011 țesătură din Turcia în valoare de X GBP echivalentul aX , conform facturii comerciale nr. 106/12.12.2011 emisă de CITILITES LTD Anglia ,pentru care X a achitat TVA în vamă în valoare de X lei, deținând un document electronic de import emis în 16.12.2011 de către Vama Călărași,fiind proprietarul bunurilor la data la care taxa a devenit exigibila la import;

Ulterior importului, SC X SRL in calitate de proprietar al bunurilor a procedat astfel :

-Pentru importul din august 2011:

- a recepționat țesătura conform NIR 100/ 25.08.2011 și a înregistrat ev facturii nr.64/16.08.2011 emisa de Y din Anglia, în contul de materiale, conform balanței /august 2011 anexata la Raportul de inspecție fiscală;

- a înregistrat valoarea importului in Jurnalul de cumpărări /august 2011

la rândul 33 si a declarat importul de țesătură în Declarația 300 în august 2011 la rândul 21 „achiziții de bunuri și servicii taxabile cu cota de 24%”, la prelucrarea acesteia s-a emis bonul de consum nr. 20/ 31.08.2011 și s-a înregistrat în contul de cheltuieli cu materialele, conform balanței;

-pentru livrarea produselor, având ca materie prima țesătura importata ,SC X a emis factura nr.505/02.09.2011 către Y din Anglia ,pentru toata valoarea produselor (prelucrare -tesatura) ,realizand o livrare intracomunitara de bunuri scutita cu drept de deducere, inregistrand întreaga valoare in contul 701 -cf balanței.

2011 . -a înregistrat factura in Jurnalul de vânzări al lunii septembrie

-Pentru importul din luna decembrie 2011:

- a recepționat țesătura conform NIR 1407 16.12.2011 și a înregistrat-o în contul de materiale, conform balanței anexata la Raportul de inspecție fiscală.

- a înregistrat valoarea importului în Jurnalul de cumpărări/decembrie 2011 rândul 38 și 39, și a declarat importul de țesătură în Declarația 300 în decembrie 2011 la rândul 21 „achiziții de bunuri și servicii taxabile cu cota de 24%”.

- la prelucrarea acesteia s-a emis bonul de consum nr. I/06.01.2012 și s-a înregistrat în contul de cheltuieli cu materiale, conform balanței, anexata la Raportul de inspecție fiscală.

-pentru livrarea produselor, având ca materie primă țesătura importată, a emis factura externă 562/06.01.2012 către Y pentru toată valoarea produselor (prelucrare + țesătură), realizând o livrare intracomunitară de bunuri scutită cu drept de deducere, înregistrând întreaga valoare în contul 701 -cf balanței.

-a înregistrat factura 526/06.01.2011 în Jurnalul de vânzări ianuarie 2012

Faptul că pentru ambele perioade, cf. prevederilor contractuale +addendum /oct.2007, între SC X și Y au avut loc compensări, în sensul că SC X nu a plătit facturile de țesătură nr.64 și 106/2011 către Y, urmând ca acesta să le deducă din plata facturilor de livrări de bunuri 505/2011 și 562/2012, nu are relevanță din punct de vedere fiscal.

Din motivele prezentate mai sus, și anume că SC X SRL:

- a încheiat un addendum/01.10.2007 la contractul de prestări servicii inițial cu Y, prin care s-a specificat că SC X este considerat proprietarul bunurilor importate de către aceasta în România, primind o factură comercială de la Y pe baza căreia a declarat importul bunurilor în calitate de proprietar și a acționat în consecință;

- a desfășurat în aceste cazuri, cf. prevederilor contractuale încheiate cu Y și a înregistrărilor contabile o activitate economică de producție și livrări de bunuri și nu de prelucrări și livrări de servicii;

- era proprietarul bunurilor la data la care taxa a devenit exigibilă la import, cf. prevederilor contractuale și a facturilor comerciale prin care Y ne-a facturat bunurile ce urmau să fie importate, anterior importurilor;

- a facturat către Y nu numai serviciile de prelucrare ci întreaga valoare a produselor (inclusiv țesătura) realizând o livrare intracomunitară de bunuri scutită cu drept de deducere cf. art 143 al.2 lit a din Codul fiscal.

Rezulta că SC X SRL a efectuat importurile de țesătura plătind TVA în vamă în calitate de importator în sensul art 151^A1 din Legea 573/2007, cu modificările și completările ulterioare și pct.59 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI al Legii nr.5717/2003, privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește dreptul de deducere a taxei achitată în vamă în suma de X lei aferentă lunii august 2011 și în suma de X lei aferentă lunii decembrie 2011, acesta fiind reglementat de art 145^{dm} Codul fiscal, al.2, considerăm că s-au îndeplinit condițiile impuse de lege întrucât SC X SRL a folosit bunurile importate în vederea realizării unei operațiuni scutite cu drept de deducere cf. facturilor către Y Anglia, nr.505/2.09.2011 și 562/06.01.2012.

SC X SRL înțelege să-și exercite dreptul de a solicita rambursarea TVA-ului achitat pentru importul de bunuri din Turcia, prin prezentarea declarațiilor de import precum și documentelor care atestă plata taxei, anexate în copie la prezenta.

Având în vedere cele de mai sus, solicit pe această cale să dispuneți:

- anularea măsurilor referitoare la TVA respinsă la rambursare ca fiind fără drept de deducere, constând în X lei, aferentă unui import de țesătura din luna august 2011, achitată în vamă cf. extras de cont din data de 26.08.2011;
- anularea dobânzilor aferente acestei taxe în valoare de X lei și penalităților de întârziere în valoare de X lei.
- anularea măsurilor referitoare la TVA respinsă la rambursare ca fiind fără drept de deducere, constând în X lei, aferentă unui import de țesătura din luna decembrie 2011, achitată în vamă cf. chitanța 0221777/16.12.2011;
- anularea dobânzilor aferente acestei taxe în valoare de X lei și penalităților de întârziere în valoare de X lei.

II. Din continutul Deciziei de impunere nr.F-CL-166/20.03.2012 privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala, emisa in baza Raportului de inspectie fiscala incheiat la data de 20.03.2012, rezulta urmatoarele:

In lunile august si decembrie 2011, societatea efectueaza import de tesatura conform facturilor nr.64/16.08.2011 si nr.106/12.12.2011 emise de Y Anglia, pentru care societatea a achitat TVA in vama in valoare de X lei si suma de X lei conform extrasului de cont din data de 26.08.2011 si a chitantei nr.0221777/16.12.2011.

Pentru facturile mai sus mentionate societatea detine documente electronice de import , expeditor fiind Y Londra, destinatar X SRL, tara de expediere Turcia.

SC X SRL in calitate de vanzator are incheiat cu partenerul extern Y Londra in calitate de cumparator, contractul F.N./19.08.2012, obiectul contractului fiind „ producerea de confectii in sistem lohn pe baza comenzilor...”. Din contract reiese ca „ toate materiile prime in stoc in magazia vanzatorului sunt proprietatea cumparatorului”, respectiv a Y Londra. Durata contractului este de 3 ani, la care exista acte aditionale privind valabilitatea acestuia.

Conform prevederilor contractuale SC X SRL Calarasi emite facturi catre partenerul din Anglia pentru prestarea de servicii efectuata respectiv confectii in sistem Lohn.

Organul de inspectie stabileste ca importul a fost efectuat de catre SC Y SRL care nu are calitatea de importator din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata si prin urmare, intrucat bunurile importate nu sunt destinate realizarii activitatii economice a acestuia(nu realizeaza livrari de bunuri, ci numai prestari de servicii asupra bunurilor) nu are dreptul de deducere a taxei achitate in vama.

Potrivit prevederilor art.151¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal cu modificarile si completarile ulterioare, plata taxei pe valoarea adaugata pentru importul de bunuri supus taxarii, este obligatia importatorului.

Asa cum se precizeaza la pct.59 din Normele metodologice de aplicare a Titlului VI al Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotararea Guvernului nr.44/2004 cu modificarile si completarile ulterioare, importatorul in scopul taxei este cumparatorul catre care se expediaza bunurile la data la care taxa devine exigibila la import sau, in absenta acestui cumparator, proprietarul bunurilor la aceasta data.

Din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, persoana care are calitatea de importator si careia ii revine obligatia platii taxei aferente importului de bunuri in Romania este societatea engleza.

In concluzie importul a fost efectuat de catre SC Y SRL care nu are calitatea de importator din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata si prin urmare, intrucat bunurile importate nu sunt destinate realizarii activitatii economice a acestuia(nu realizeaza livrari de bunuri, ci numai prestari de servicii asupra bunurilor) nu are dreptul de deducere a taxei achitate in vama in suma de X lei.

Pentru taxa pe valoarea adaugata fara drept de deducere organul de inspectie a calculat dobanzi in suma de X lei si penalitati de intarziere in suma de X lei.

III. Avand in vedere sustinerile contestatoarei, constatarile organelor de control, documentele existente la dosarul cauzei, precum si actele normative invocate, se retin urmatoarele:

1. Privitor la taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei, cauza supusa solutionarii este daca petenta are dreptul sa deduca aceasta taxa achitata in vama, in conditiile in care societatea justifica cu documente faptul ca este proprietarul si importatorul bunurilor.

In fapt, in lunile august si decembrie 2011, societatea efectueaza import de tesatura din Turcia, conform facturilor nr.64/16.08.2011 si nr.106/12.12.2011 emise de Y Anglia, pentru care societatea a achitat TVA in vama in valoare de X lei.

Organul de inspectie fiscala au exclus de la deducere deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei motivat de faptul ca importul a fost efectuat de catre SC X SRL care nu are calitatea de importator din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata si prin urmare, intrucat bunurile importate nu sunt destinate realizarii activitatii economice a acestuia(nu realizeaza livrari de bunuri, ci numai prestari de servicii asupra bunurilor) nu are dreptul de deducere a taxei achitate in vama in suma de X lei.

In drept, cu privire la dreptul de deducere a taxei, se retin prevederile art.146, alin.(1), lit.c), din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificarile si completarile ulterioare:

„Condiții de exercitare a dreptului de deducere

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de

către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA și accize;

Având în vedere prevederile legale de mai sus, se reține că pentru a beneficia de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru importul de bunuri, societatea trebuie să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se constată că la contractul FN/19.08.2002 încheiat de societate cu Y s-a încheiat un addendum din data de 01.10.2007 în care se menționează că începând cu data de 01.10.2007 firma Y va transfera proprietatea țesăturilor cumpărate din Turcia și trimise către X SRL, în numele acesteia din urmă, aceasta devenind proprietara acestor bunuri. Transferul se va face în baza unei facturi comerciale pe care Y o va emite. Pe baza acestor documente SC X SRL va declara importul bunurilor și după prelucrarea acestora va factura către Y valoarea produselor prelucrate, efectuând astfel o livrare intracomunitară, întrucât bunurile se transporta într-un stat membru. Pentru importul din august 2011, a recepționat țesătura conform NIR 100/ 25.08.2011 și a înregistrat factura nr.64/16.08.2011 emisă de Y din Anglia, în contul de materiale, conform balanței /august 2011, a înregistrat valoarea importului în Jurnalul de cumpărări din august 2011, la prelucrarea acesteia s-a emis bonul de consum nr. 20/ 31.08.2011 și s-a înregistrat în contul de cheltuieli cu materialele, conform balanței; -pentru livrarea produselor, având ca materie primă țesătura importată, SC X a emis factura nr.505/02.09.2011 către Y din Anglia pentru toată valoarea produselor (prelucrare -tesatura), înregistrând întreaga valoare în contul 701 - conform balanței.

-a înregistrat factura în Jurnalul de vânzări al lunii septembrie 2011.

Pentru importul din luna decembrie 2011 a recepționat țesătura și a înregistrat-o în contul de materiale, a înregistrat valoarea importului în jurnalul de cumpărări din decembrie 2011. La prelucrarea țesăturii s-a emis bonul de consum nr.1/06.01.2012 și s-a înregistrat în contul de cheltuieli cu materiale. Pentru livrarea produselor, având ca materie primă țesătura importată, a emis factura externă 562/06.01.2012 către Y pentru toată valoarea produselor, înregistrând întreaga valoare în contul 701.

Pentru importurile de tesatura din Turcia societatea detine declaratii vamale de import precum si documente care atesta plata taxei in vama.

Se constata astfel ca prin incheierea addendum-ului la contractul de prestari servicii s-a specificat ca societatea care prelucreaza materia prima este considerata proprietarul bunurilor si actioneaza ca atare, respectiv face importul bunurilor in Romania, primind in acest sens o factura de la beneficiar pe baza careia declara importul bunurilor si dupa prelucrarea bunurilor, in loc sa factureze doar prestarea de servicii, factureaza beneficiarului valoarea produselor prelucrate, efectuand astfel o livrare intracomunitara.

In aceasta situatie societatea avand calitatea de proprietar al bunurilor din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata are si drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata aferenta importului de bunuri.

Avand in vedere faptul ca societatea justifica cu documente faptul ca este proprietarul bunurilor cumparate din Turcia, detine declaratiile vamale de import si documente de plata a taxei in vama, se retine ca indeplineste conditiile pentru a beneficia de dreptul de deducere, motiv pentru care contestatia va fi admisa pentru acest capat de cerere.

2. In ceea ce priveste suma de X lei reprezentand dobanzi si penalitati de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de plata, se retine ca stabilirea in sarcina contestatoarei de dobanzi si penalitati de intarziere aferente debitului stabilit suplimentar de plata reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Avand in vedere ca in ceea ce priveste debitul de natura taxei pe valoarea adaugata in suma de X lei contestatia va fi admisa, aceasta va fi admisa si pentru suma de X lei, stabilita cu titlu de accesorii, conform principiului de drept „**accessorium sequitur principale**”.

Pentru considerentele de fapt si de drept expuse in continutul deciziei, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) si alin.(2) si art. 218 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE :

Admiterea contestatiei formulate de S.C. X S.R.L. si anulara partiala a deciziei de impunere pentru suma de X lei, reprezentand:

- taxa pe valoarea adaugata in suma de X lei;
- accesorii aferente in suma de X lei;

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi atacata potrivit legii la Tribunalul Calarasi in termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,